

טוב להסות בה'

הדלקת נרות: 19:28
יציאת השבת: 20:20
רבינו תם: 21:15

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

378

מפתח הכניסה לבן עדן

פרשת השבוע: פרשת שלח לך התשע"ד.

אמרו חכמינו ז"ל: "זהווי זהיר במצווה קלה כבחמורה", ומדוע? "מפני שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות", האדם אינו יודע איזו מצווה חשובה יותר בשמיים מחברתה, ועל איזו משלמים שכר רב לנצח נצחים.

מחזק!

"יש קונה עולמו בשעה אחת", קבעו חכמים, מפני שלעיתים מעשה 'קטן' שעושה יהודי, אך בדבקות ומעומק הלב, בכוחו להשפיע רבות ונצורות יותר מכל המצוות 'הגדולות' שעושה האדם. "רחמנא ליבא בעיי", הקב"ה רוצה את הלב של האדם במצווה, ולא שיעשה המצוות כמצות אנשים מלומדה. סיפר הגאון בעל האדר"ת בספר 'עובר אורח', מעשה מדהים שהתרחש בזמנו, הכתוב עד ימינו בספר הקהל של העיר 'אוסטרא', וכך פרטי המעשה: רב הקהילה הוציא פסק לכל בני עירו כי אין להשתמש בשכר (כל משקה הגורם לשכרות) בפסח מפני חוסר כשרותו והחשש שמא יש בו חמץ. אחד מבעלי הבתים שבעיירה החליט כי הוא מתעלם מהפסק של רבו והיה רוכש משקאות שכר לעיניו כל. שמע זאת הרב ונאלץ לנדונו מהעיר.

האיש לקח את חפציו ויצא בפחי נפש מהעיר על מנת לחפש מקום מגורים. והנה, בעודו הולך בדרך הסתערה עליו חבורת שודדים שאיימה ליטול את נפשו ולבזוז את ממונו. האיש שהיה חכם גדול דיבר עם הרוצחים ואחר שעשה להם תחבולה, הצליח להימלט על נפשו ולהציל את חייו.

הוא הגיע לנחל שהיה בקרבת מקום והתיישב לנוח. רעב גדול תקף אותו והוא החליט לאכול מכיכר הלחם שלקח עמו. אך לפתע ניצב הוא בפני דילמא קשה: ידע הוא כי השודדים עורכים חיפושים נרחבים באזור על מנת למצוא אותו, ועל כן, התלבט קשות: האם לרדת אל הנחל על מנת ליטול את ידיו לפני הסעודה ולקוות שהשודדים אינם באזור או שמא לא לקחת סיכון, אלא להישאר במקום ולאכול בלא נטילה. לאחר התלבטות קשה החליט היהודי - ארד ליטול ידיו בנחל ויהי מה, לא אוותר על מצוות נטילת ידיים לפני הסעודה, גם אם אסתכן בנפשי. היה זה הניצוץ היהודי שנצנץ בו. הוא ירד אל הנחל ונטל את ידיו.

והנה, כאשר עלה מהנחל ופסע לעבר תרמילו, ראה אותו אחד השודדים והרג אותו. הדבר התפרסם לבני הקהילה, והצער על השמועה היה קשה מנשוא.

והנה, לאחר כמה ימים, ישב לו רב הקהילה בחדרו ועסק בתורה. לפתע, הוא רואה כנגדו את אותו יהודי שנהרג על ידי הרוצחים, אותו נידה לפני מספר חודשים. הוא הופיע בחדרו של הרב כבחיי חיותו. הרב שידע כי אותו יהודי כבר נפטר, נבהל ונחרד מהמחזה. ברעדה הוא פנה אל היהודי ושאל אותו: "מה אתה עושה כאן בעולם הזה, הרי רק לפני כמה ימים שמענו שנהרגת!?" ואז פנה אותו יהודי לרב ואמר לו: "דע לך, כי ביום שנרצחתי עליתי השמימה ומיד פתחו לפני את כל השערים והכריזו: "פתחו השערים לזה אשר מסר נפשו למען מצוות נטילת ידיים", ומיד הכניסו אותי לגן עדן, ללא שום דין ומשפט על כל עוונותיי".

הרב היה אחוז תדהמה, אך הוסיף ושאל ברעד: "ומה אתה רוצה ממני?". או אז פנה אליו היהודי ואמר: "בשמיים רוצים להכניס אותי לגן עדן, אך יש דבר אחד המונע ממני בשמיים להיכנס, והוא החרם שהטלת עליי, על כן, אני מבקש ומתחנן מהרב שיתיר לי את החרם, על מנת שתנוח נפשי". הרב מיהר והתיר לו את החרם, ומיד בסיום ההתרה נעלם היהודי מהחדר כלא היה. כל כך התפעל הגאון בעל האדר"ת מהמעשה וכתב על כך בכתב ידו: "ועל זה אמרו יש קונה עולמו בשעה אחת, וזו היא תוכחת מגולה עד כמה יש להיזהר במצווה אפילו דרבנן".

מי יודע כמה אנשים יש בתוכנו הנראים בעינינו כפשוטים, אך בשמיים מעלתם גדולה וזאת מפני שמוסרים נפשם על כל מצווה ולא מזלזלים באף אחת מהן, גדולה כקטנה, ובפרט במצוות נטילת ידיים אשר אמרו רבותינו ז"ל כי ע"י שנוטל האדם את ידיו בשפע - זוכה הוא כך לאותו שפע שמיים ומתברכים כל מזונותיו. מצוות הנעשות במסירות נפש, עם כל הלב ובמאמץ - בכוחן לפתוח שערי גן עדן ולהציל מכל הייסורים!

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב שמעון בן בכריה. מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מרים בת גליה. יעקב בן לינדה. עילום שם לביאת המשיח, הילה, לאה, מרים ורבקה בנות ליאורה לריסה. ברוך בן גורגיה. ליאורה לריסה בת זכו וזליחו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתום. חן בת דליה רבקה, ירון שמעון בן שושנה, דליה רבקה בת מלכה, יחזקאל בן שרה, הודיה בת יעל, אברהם מאיר בן יעל. ירון אליה בן בטי. נתנאל שבתאי בן לבנה.

לזיווג הגון - חנה אנה
בת רעיה, רותם בת גאולה, דורין בת שרה, דורון בת שרה, חזקיה איציק בן רחל רוזה.

זרע בר קיימא - שלום
בן יונה, רפאל בן מרים.

לעילוי-נשמת: הרב
עובדיה יוסף בן גורגיה, ר' אלעזר בן שמחה, מויאנה בת עזיזה, הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס צדוק בן גור, מלכה בת אסתר, דוד בן מרים, תמרה בת מוול, מוול בת דוד ובת שבע, יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן אסתי סופיה, גבריאל בן סמינה, זוהרה טיימסטיט בת מרים, שמעון בן זוהרה, רחמים בן צ'ילה, אילנה בת סלטנה, נפתלי בן יפה, אריה בן שרה זוהרה, אליהו מאיר בן סימני, יצחק בן שושנה, שושנה בת שמחה, שמה בת חלימה ברסה, בלה בת נתן אברהם ורבקה צדוק בן חסן אחיואל.

חישוקי חמד' הרב זילברשטיין

חצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

1. דיני אכילת סעודה שלישית
 * יזהר כל אדם שלא לפספס סעודה שלישית בשבת, וישתדל לקיימה באכילת פת של יותר משיעור כביצה' (54 גרס).
 ואם אינו מסוגל לאכול שיעור כביצה, יאכל לפחות שיעור של כזית' (27 גרס).
 ואם אינו מסוגל לאכול כלל או שהוא חולה מרוב אכילה – אינו חייב לצער את עצמו, מפני שהסעודה לעונג ניתנה ולא לצער. וטוב שיאכל דבר מחמשת מיני דגן אם יכול או פת הבאה בכסנין (עוגה).
 ואם גם בזה אינו יכול – יכול לסעוד בדברים המלפתים בהם את הפת, כמו בשר ודגים או פירות וכדומה. ואף אם פירות אין לו, יברך על יין וישתה רביעית.
 ולכן, חכם עיניו בראשו שלא ימלא כרסו טרם סעודה שלישית, על מנת שיהא לו מקום לסעודה חשובה זו.

2. תפילת מנחה או סעודה שלישית?
 * נכון יותר להתפלל מנחה קודם סעודה שלישית. ואם אכל סעודה שלישית טרם תפילת מנחה, ואינו יכול לחזור ולאכול שוב אחר תפילת מנחה – יצא ידי חובת סעודה שלישית.

נכסיו מפני גניבות, שריפות או כל נזק – יתמוך באדם עני, ובוזה כל נכסיו יהיו מבוטחים!
(2) מובא בשם השל"ה הקדוש: סגולה לשמירת הבית: ליטול חתיכת מצה מן האפיקומן ולהניחה בכיס או לנקבה ולתלותה על קיר הבית או העסק. ויש אומרים כי די להצניעה באחד מחדרי הבית או העסק.

שמירת הממוץ

(3) כותב ר' חיים פלאגי זצ"ל: כל בית שהותירו אמה על אמה ללא סיד מול הפתח כזכר לחורבן בית המקדש – "אז אותו הבית נכון עד העולם, וכל הדרים עליה."
(4) ע"פ הגמרא במסכת תענית (כ"א): בית שגומלים בו חסדים בדברים הקשורים לאש – זכות זו שומרת על הבית ומגינה עליו מפני שריפות בבית או משריפות ממקום אחר.
(5) כותב ה"אלף כתב": "אדם שזהיר להדליק נר הבדלה פעם נוספת אחר שכיבוהו – ינצל משריפות, והוא בדוק ומנוסה!"
(6) כותב ה"דור ישרים": סגולה להגנה מפני שריפות: להקפיד לרכוש נרות בכל יום ראשון בשבוע לצורך השבת הבאה.
 – מתוך הספר 'עצה ותושיה' – 03-5707894

3. יין בסעודה שלישית
 * שאע"פ שאין מקדשים על היין בסעודה שלישית, מכל מקום ראוי על פי הקבלה לשתות יין בסעודה שלישית ולברך עליו 'בורא פרי הגפן'.

4. בציעה על 2 ככרות סעודה שלישית
 * גם בסעודה שלישית יש לבצוע על 2 ככרות. וגם הנשים חייבות בלחם משנה. ואם אין להם לחם משנה, יצרפו 2 חצאי חלות, שיהא נראה בלחם שלם.

5. הזכרת 'רצה והחליצנו'
 * אם נמשכה סעודה שלישית עד לחשיכה של מוצאי השבת, רשאי להמשיך לאכול ויזכיר בברכה 'רצה והחליצנו', כיוון שהתחיל הסעודה בזמן השבת, 'דבתר תחילת הסעודה אזלינן' (אחר תחילת הסעודה הולכים).

6. שכח להזכיר 'רצה והחליצנו'
 * מי ששכח לומר 'רצה והחליצנו' בברכת המזון של סעודה שלישית, אם נזכר אחר שחתם 'בונה ירושלים' וטרם שהחל את הברכה הבאה – יוסיף ויאמר: "ברוך אתה ה' אשר נתן שבתות..." אך אם כבר החל בברכה הרביעית – ימשיך ולא יחזור.

בעלי במקום הראשון!

הרב שמחה כהן שליט"א
הפית היחידה חלק ב'

לב שהבעל עלול לחוש לפתע ששכחו אותו ומתרכזים רק בתינוק. זאת, גם אם האשה סבורה שלמעשה היא מתייחסת לבעלה במה שהיא מטפלת במסירות בתינוק. במקרים אחרים אפשר לגלות רגישות בעת שמרבים לקנות לילדים בגדים או צעצועים, ולעומת זאת חסכניים מאד כלפי בקשותיו של בן הזוג.

תשומת לב מיוחדת צריך להקדיש למפגש שבין בני הזוג בעת בואו של אחד מהם הביתה. אם בן זוג הגיע הביתה בעיצומה של שיחת טלפון, אין להסתפק בנפנוף יד וברמיזה, מעין 'אתה רשאי להיכנס', אלא מן הנכון להפסיק את שיחת הטלפון לזמן מה, כדי לקדם את בן הזוג ב'שלום' ואף לשאול לשלומו.

אחד הדברים החשובים ביותר בבית, היא ההרגשה של האחדות והחיבור בין בני הזוג ועדיפותם על כל אדם אחר. לחיזוק ההרגשה של 'שנינו ביחד', יש להשתדל שגם כאשר מצויים אורחים בבית, ואפילו הם ההורים, אם לפתע מגיע בן הזוג לבית לאחור שלא היה בו זמן מה, יש לבקש את סליחת האורחים ולגשת אליו. להתעניין בו ובמה שעבר עליו במשך השעות שנעדר מהבית. כל זאת, כדי להעניק לו תחושה שהוא חשוב יותר מאשר האורח שנקלע לדירה.

ע"פ ההלכה, יש להעדיף בסיפוק הצרכים את בן הזוג על פני ההורים ועל פני הבנים. גם אם הורי האשה מתארחים בביתם, ההלכה קובעת שעל האשה להקדים ולהגיש אוכל לבעלה לפני הוריה. אולם, מן הראוי שהבעל יסרב לקבל לפנייהם, ויאמר לרעייתו שתגיש קודם כל להוריה, ואף ראוי לחזור על ה'טקס' מפעם לפעם. לעיתים קיימת רגישות אף לגבי העדפה של הבנים על פני בן הזוג.

מצב קבלת פני בן הזוג הבא הביתה, ראוי לתשומת לב מיוחדת, משום שאנשים רבים מאד רגישים לכך, גם אם אינם נותנים ביטוי להרגשתם. לעומת זאת, קבלת פנים נאותה תיצור אווירה ופתיחות לשותפות מעבר לזמן שבו בן הזוג מתקבל בחביבות. גם אם בן הזוג המצוי בבית אינו נמצא בקרבת הדלת בעת שמגיע שותפו לנישואין, כדאי שיגש אל הדלת ויקדם את פניו של הבא הביתה בחיוך ובמאור פנים. כמו כן כדאי שהבא הביתה ישרה אווירה טובה בבואו: יאייר פנים, יתעניין בשלומם והרגשתו של המצוי בבית. עם זאת, כאשר הנמצא בבית נשאל לשלומו ע"י בן הזוג שכעת נכנס, לא כדאי לו להשיב דברים שאינם משמחים ככאבי גוף או בעיות.

לכן, אם נותנים דבר מאכל לילד ואף דבר מתיקה, מן הראוי לבחון אם גם בן הזוג מעוניין לקבל. אם אחד ההורים מדבר ולפתע מתערב אחד הילדים ומדבר גם הוא, נכון הוא שההורה המאזין ינזוף בו ויאמר לילד שעליו להמתין מלדבר עד שההורה יסיים את דבריו. בן הזוג המגיע הביתה ומתעניין במה שקרה בבית בעת היעדרותו, מן הנכון שקודם כל יתעניין וישאל את בן הזוג על הרגשתו, ורק לאחר מכן יתעניין בילדים. כדאי מאד, שנשים אחר לידה, ובעיקר אחר לידה ראשונה, ישימו

כוס חלב ו-4 עוגיות

מרתפת 'בנועם שיו' / במדובר

"במידה שאדם מודד - בה מודדין לו", קובעים חז"ל, כי כל דבר שיעשה האדם בעולם הזה, כך משמיים ישיבו לו. אם עשה מעשה טוב - גם משמיים ישיבו לו שכר, שיקבל טובה כמעשה שעשה. וכך כבר אמר שלמה המלך ע"ה: "שלח לחמך על פני המים - כי ברוב הימים תמצאנו" - כל מעשה טוב שהאדם עשה לאחרים, יחזור אליו באחד הימים, כי כל מעשה שעשה האדם לא נשכח ולא אובד מהעולם, הוא נחרט בשמיים וישוב אליו ברבות הימים.

את המעשה הבא סיפר הרב אדרי שליט"א: "בארצות הברית מתגורר לו הפרופסור 'ארטור מיילס'. פרופ' ארתור מיילס הוא אחד ממנתחי הלב הטובים בעולם. הוא איש עשיר המנהל מרכז רפואי ענק בארצות הברית ומעסיק ברשותו צוות גדול של רופאים ואחיות. את הסיפור הבא סיפר הפרופסור, על מעשה שאירע עמו: "כשהייתי ילד צעיר", החל פרופ' מיילס בסיפורו, "אבא שלי מת. אמא לא עבדה מעולם, ואבא היה המפרנס היחיד.

לאחר מותו הרגשנו מהו רעב אמיתי. אמא ניסתה לעבוד במספר עבודות על מנת להחזיק את הבית: היא עבדה כעוזרת בית והרוויחה פרוטות ובקושי הצליחה לפרנס את הבית. והנה, בוקר אחד, כשהייתי בן עשר, פנתה אליי אמי ואמרה לי: "בני היקר, כיום תצטרך ללכת לבית הספר ללא אוכל. הבית ריק לגמרי ואין בו אוכל. אך אל תדאג", הוסיפה אמא, "מבטיחה אני לך שכאשר תחזור מבית הספר אכין לך ארוחה משביעה".

היא שלשלה לכיסי קוביית סוכר בודדה שהייתה בבית, ואמרה לי: "זה יעזור לך לעבור את היום". הלכתי לבית הספר ובשעת הפסקת האוכל, כשכל הילדים הוציאו מילקוטיהם את הכריכים העמוסים כל טוב, הוצאתי את קוביית הסוכר ומצצתי אותה. אך לצערי, היא רק הגבירה את רעבוני. הבטן שלי קרקרה כל כך עד שהרגשתי שאם לא אשיג לעצמי מיד דבר מה - אתמוטט בכל רגע.

למרות שהייתי תלמיד מצטיין ומעולם לא החסרתי שיעור, יצאתי באותו יום מבית הספר ופניתי לאחד הרחובות

הצדדים, הייתי מוכן אפילו לחטט באשפתות כדי למצוא משהו לאכול. עד שלפתע עלה רעיון במוחי. החלטתי כי אדפוק על דלת של אחד הבתים ואבקש אם יוכלו לתת לי פרוסת לחם. למרות שמאד התביישתי מהרעיון, אך ניחמתי את עצמי כי באזור זה אף אחד לא מכיר אותי, לכן, אקח את הלחם וארוץ בחזרה לשיעור. נכנסתי לבית הראשון שהיה נראה לי. היו שם שתי דלתות, אחת מימין ואחת משמאל. על הדלת הימנית היה ציור גדול של נמר מפחיד, על כן, בחרתי בדלת השמאלית. היה שם שלט קטן, עליו היה כתוב: "מוריס גקסון". דפקתי בעדינות ודמיינתי לעצמי כי בוודאי תפתח לי אישה גדולה בסניר לבן, העונה לשם גברת גקסון. ליבי הלם בפראות. דפקתי שנית ואז נפתחה הדלת...

את הדלת פתחה ילדה צעירה, בת גילי, חיוורת שחייכה מאוזן לאוזן. היא הייתה מופתעת לראות אותי שם. "חשבתי שזה הדוור", היא אמרה. "ומי אתה?", שאלה מיד. "אני צמא", אמרתי לה. לפתע התביישתי לבקש לחם, מפני שחששתי שמא היא מבית הספר שלי, על כן ביקשתי רק כוס מים. הילדה הביטה בי ואמרה בחיוך: "אצלנו שותים חלב בבוקר". היא רצה למטבח וחזרה עם כוס חלב וארבע עוגיות בצלחת קטנה. "אצלנו אוכלים עוגייה כששותים חלב", הכריזה בחיוך מקסים והושיטה לי את הצלחת. הייתי המום. ביד רועדת החזקתי את הכוס ובידי השנייה את העוגייה, ובעודי שותה לרוויה, היא הציגה את עצמה: "שמי רוזלין ומה שמך?". התחמקתי ולא עניתי, ומיד שאלתי אותה: "ומה את עושה בבית בשעה כזו?". "אני חולה", אמרה רוזלין. איחלתי לה רפואה שלימה, ובעוד העוגייה הרביעית בגרוני, מיהרתי לברוח לבית הספר, לפני שאצטרך לגלות את שמי.

השנים חלפו, סיימתי את לימודיי בהצטיינות, המשכתי לתיכון וקיבלתי מלגת הצטיינות אשר אפשרה לי ללמוד רפואה. גם בתחום הרפואה גילתי הצלחה רבה וברבות הימים הקמתי מרכז רפואי. כיום, אני מנתח לב מפורסם שחי בעושר רב עם אשתי, שגם היא, אגב, רופאה ועם שלושת ילדיי.

בכל פעם שחולה חדש מגיע למרכז הרפואי שלי בארה"ב, הוא מתקבל תחילה ע"י הצוות הרפואי שעורך לו בדיקות מקיפות ומגבש חוות דעת בקשר למצבו ולטיפול המתאים לו ואז מובא התיק לעיוני ואישורי. בוקר אחד הגעתי למשרדי, והנה על השולחן האישי שלי אני רואה תיק רפואי אשר עליו רשום בלורד שחור: "רוזלין ג'קסון". אלף פעמונים צלצלו בראשי. למרות שעברו הרבה שנים, מעולם לא שכחתי את הילדה שהאירה לי פנים והשביעה את רעבוני. ביקשתי מהאחות הראשית שתוביל אותי למיטתה של רוזלין. לא הצלחתי לזהות אותה, בכל זאת חלפו שנים רבות. ראיתי אותה שוכבת חיוורת מחוברת למכשירי הנשמה. "מהיכן את?", שאלתי אותה. היא נקבה בשמה של שכונת המגורים שבה גדלתי. "ומה שם אביך?", הוספתי לשאול. "מוריס ג'קסון", השיבה החולה חלושות, וחייכה חיוך קל שהזכיר לי את החיוך שראיתי באותו בוקר.

"אני אטפל בה!", אמרתי לאנשי הצוות שהיו המומים. מעולם לא עשיתי דבר כזה. וכך הפכה רוזלין להיות המטופלת האישית שלי. דאגתי לכל מה שדרוש לה: עמדתי ליד שולחן הניתוחים בשעה שטובי המנתחים ניתחו אותה, דאגתי אישית לאחיות שיעמדו לצידה במשך כל שעות היום וידאגו לכל מה שנחוץ לה. הוריתי להם להזעיק אותי בכל שעה של היום במקרה הצורך. לאחר שרוזלין הבריאה, היא הודתה לכל הצוות וביקשה לקבל את דף חשבון החיוב שלה על כל הטיפולים. היא קיבלה דף ובו פירוט של כל העלויות של שהותה במרכז הרפואי, אשר עמד על סך של \$53,000. אבל, בתחתיתו של דף הפירוט הופיעה שורה קצרה בכתב ידי בה כתבתי: "הסכום שולם במלואו לפני 50 שנה בכוס חלב וארבע עוגיות טעימות...". כל מעשה שאדם עשה בחייו נזכר ונכתב בשמיים וברבות הימים ישוב אליו: "שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו".

עשית מעשה טוב? עזרת לאדם מסוים שהיה במצוקה? שימחת אדם שהיה מדוכא? הלווית כסף לאדם שהיה במצב קשה? בשמיים ראו זאת ולא שכחו את זה! "נוצר חסד לאלפים" - ששומר את החסד שעשה האדם אף לאחר אלפי שנים ועתיד הוא לשלם לו על כך שכר רב, כשם שעשה. נשתדל לשמח ולעזור לכל יהודי!

עזרת היהודי

מתוך העלון
'ולא תתורו'

מסופר על הצדיק הנסתר, הרב חכם מנחם מנשה זצ"ל, בעל האהבת חיים, כי שבוע לפני שנפטר, הלך הוא לאיזה מקום בתל-אביב ובדרכו עברה לפניו אישה שהלכה בלבוש מאד לא צנוע.

חכם מנחם מנשה הצטער כל כך עד מאד, ואח"כ זעק ואמר: "דיבוננו של עולם! כדאי לעזוב את העולם - ולא לראות פריצות שכזו!" ושבוע לאחר מכן נפטר מהעולם. כי הצדיקים הללו ידעו כמה ראייה אחת פוגמת בעולמות העליונים וכמה אסון גורמת אישה ההולכת בחוסר צניעות.

הצדיק הקדוש, ר' דניאל פריש זצ"ל, כתב בספרו 'כתר הצניעות' דברים מרגשים לדורנו: "בנות ישראל יקרות, בגלל שאתן מתביישות מכמה נשים טיפשיות, אתן מכניסות עצמכן בכאלו סכנות גדולות. על כן, בנות יקרות, אני מבקש מכן, שלא תיקחו חלק ב'דור החדש' החשוך והמר. מדוע הינכן מתביישות מכאלה שנחשבות ממש כבהמות? כפי שבהמה אינה מתביישת - כך גם להן אין שום בושה.

אני מבקש מכן שתרחמו על נשמותיכן היקרות, שכל נשמה של יהודי נלקחה מתחת כסא הכבוד, ממקום הגבוה אף יותר מהמלאכים".

"יהודי אחד או יהודיה אחת הנהגים בכשרות וצניעות - עליהם עומדים מאות עולמות אשר מלאכים אינם יכולים להגיע אליהם. כיצד אפשר להשליך שכר כה גדול בעבור שטות ותאוה של כמה רגעים של ראייה לא טובה או לבוש לא צנוע....

"דעו לכן, אישה שהולכת בימינו בצניעות וכוונתה לשם שמיים - היא מגינה על חלק מן הדור ממש. ולעתיד לבוא היא תזכה לדברים שמלאכים גדולים לא זכו לו. ומצד שני, דעו לכן, בנות יקרות, כי כל היצרות של ישראל, באות רק בגלל הפריצות של הנשים".

יהי רצון שנזכה לקדושה וטהרה תמיד!

והנה לאחר מספר שנים, החל להגיע מידי יום לבית אמו, לבקרה ולשאלו בשלומה. הרגישה אמו הצדקת בשינוי ושאלה אותו: "ר' יהודה, בני היקר, אמור נא לי, מדוע לאחרונה מגיע הנך מידי יום לבקרני?".

השיב לה ר' יהודה ואמר: "מפני שזוהי מצוות כיבוד הורים, שיש על הבן לבקר את אמו מידי יום לפחות, לשאלו בשלומה ולעזור לה, ואף לאחר שהבן התחתן והקים את ביתו צריך הוא לכבד את הוריו". שמחה אמו לשמוע את הדברים, אך הוסיפה לשאול: "אם כן, מדוע לא נהגת כך עד

נשמה קדושה

היום, אלא היית מגיע רק פעם בשבוע?". מרן הרב יהודה ליפקוביץ השיב לאמו ואמר: "עד היום חששתי משמירת העיניים, שלא אראה חלילה מראה שאינו צנוע בדרכי אלייך, לכן, הייתי מגיע לפחות רק פעם בשבוע. אך כעת שיש לי 'קטרק' בעיניים ואיני רואה טוב, יכול אני לקיים מצוות כיבוד הורים כראוי ולבוא ולבקר אותך מידי יום".

הגאון ר' יהודה ליפקוביץ שהיה צדיק וקדוש וכבר היה בגיל מופלג חשש מאד מראיה שאינה טובה היכולה להרוס המון. וכדברי חז"ל: "המרצה מעות לאישה מידו לידה כדי להסתכל בה, אפילו גדול בתורה כמשה רבנו - לא ינקה מדינה של גיהנום".

נכנסים אנו לימי הקיץ החמים אשר הניסיונות בהם הולכים וגדלים, ובפרט לאלו אשר ברחובה של עיר מסתובבים. מסופר על הגאון מוילנא זצ"ל, שכאשר היה נזקק לצאת לרחובה של עיר לצורך חשוב, היה עומד מספר רגעים מול המזוזה ומתחנן בדמעות לה' שיצילו מכל ראייה אסורה או כל דבר טמא, והיה אומר את הפסוק: "גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירע רע".

כל הצלחת האדם בחייו נמדדת ברמת קדושתו, וכל רמת קדושתו נמדדת כפי אשר שומר הוא את עינו בקדושה. וכל הצלחת האישה והשראת השכינה במעשה ידיה תלוי בצניעותה, שעל פי זה נקבע כל העולם הבא שלה.

ובפרט בדורנו שהניסיונות גדולים ומכפולים מכל הדורות הקודמים ואנו הקטנים נדרשים לעמוד מול ניסיונות כה כבירים, אשר גדולים מאיתנו לא נתנסו. וכבר פסק ה'בן איש חי' זצ"ל בהלכותיו (שנה א', ואתחנן): "מי שמתגבר ביותר בדבר זה של קדושה ושמירת העיניים - זוכה לסיעתא דשמיא מיוחדת, וברגע ההתגברות תפילתו מקובלת ביותר ויותר ונענה מיד".

וכך הוא אף שכרה של האישה המתגברת על ניסיון הצניעות הקשה בימינו. סיפר הרב יצחק זילברשטיין שליט"א: "הגאון הגדול, ר' יהודה ליפקוביץ זצ"ל שנפטר בשנים האחרונות, היה כידוע אחד ממאורי הדורות שהעמיד ריבבות תלמידים והיה אף רבו של ר' חיים קנייבסקי שליט"א. לילות כימים היה יושב והוגה בתורה הקדושה.

מידי שבוע היה נוהג הרב ליפקוביץ להגיע לביתה של אמו ברחוב "בעל שם טוב" והיה מבקר אותה ושואל בשלומה, אף כשכבר כיהן כראש ישיבה חשוב. כך נהג הוא פעם אחת בכל שבוע.

תגובות: 050-6425002
רחוב: משה בריל 9, ת"א, משפ' אחיאל.
daniel777achiel@gmail.com

ערב נשים ענק!
איה ביום ג' י"ט בסיוון (17/6)
בהשתתפות הרבנית
ורד סיאני תחי'
בביהכ"ס "משכן שמעיה" אור יהודה
בשעה: 20:30
לביירוים: 0506816030

הקדשה המרכזית
העלון מוקדש לרפואה, הצלחה ופרנסה: אתי ציונוב ורפאל בן אסתר, אסתר בת מזל, מול בת נור, מרים בת גליה, יפה שושנה בת זוהרה, אנה בת סופיה, משפחות: קורוטה ומאירוב. יפה בת שושנה, שושנה בת יפה, אברהם בן שרה, הרב שלום ארוש בן ימנה.
זיווג הגון: עדי ודניאל יוסף בני אורלי.
זשב"ק: סיגלית בת מזל.
לע"נ: שלום סאלם בן דוד, לולה בת שושנה.
רפואה והחלמה מהירה יעקב צמח בן רינה

תרמת 50 ש"ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!
חשבון בנק דואר 20-783-220.

חסד עצום עם יתומה!
כלה יתומה העומדת להיכנס לחופתה כשאין לה מאומה ואין בידיה צרכי החתונה מבקשת את עזרתנו. 050-4178187

חידה: את מי שלח ה' לשמור על אדם הראשון? מדוע? ואיזה הלכה נלמדת מכך?
*מטא וילוט אזול וללו טמא מטא וילוט זמ טמא טמא וילוט *
*טמא וילוט אזול וללו טמא מטא וילוט זמ טמא טמא וילוט *
*טמא וילוט אזול וללו טמא מטא וילוט זמ טמא טמא וילוט *